

Dilluns 29 de juny de 2026, a les set del vespre

CONFERÈNCIA:

“MÁS ALLÁ DE MARÍA MAGDALENA ... Y LA SAGRADA FAMILIA”

AMB

ANDREU MARFULL PUJADAS

Exposició en castellà

Benvolguts socis i subscriptors,

tenim la sort, de nou, d'oferir-vos una conferència amb Andreu Marfull Pujadas, qui per a resumir és: arquitecte, urbanista, doctor en geografia, professor universitari i, a l'ensems, un dels pilars en el projecte dels matemàtics de la Universitat Lomonosov de Moscou -impulsat per A.T. Fomenko fa més de cinquanta anys- conegut com la Nova Cronologia, en el qual n'Andreu està bastint el corpus de la reconstrucció històrica des de l'àmbit de l'Europa occidental, dins d'una línia col·laborativa amb l'equip rus però pròpia, anomenada La Nova Cronologia X-185 o la Nova Cronologia d'Andreu Marfull. Aquests projectes (resseguibles a [web Nova Cronologia](#) i a [Espai NC - web d'Andreu Marfull](#)), no ho oblidem, s'han d'encabir en un corrent científic, iniciat amb Isaac Newton, que aporta proves que invaliden la cronologia (scaligeriana) acceptada per a datar la història de les civilitzacions. Cronologia, tampoc hem d'oblidar, basada en les datacions bíbliques (?), i s'ha imposat a totes les cultures del món (!!).

Andreu Marfull Pujadas

Esmentem aquesta tasca del nostre conferenciant, primer per la seva pròpia transcendència i també perquè estar familiaritzat amb aquest espai d'investigació fa millor capir el contingut de la conferència que hi desenvoluparà ...

La reconstrucció històrico-cronològica del mite de la Maria Magdalena provençal i el seu significat: l'inici d'una nova església (religió) en un temps real alternatiu, contemporani a Leonardo da Vinci.

Tanmateix, no cal saber-ne res de Nova Cronologia per a gaudir del coneixement de n'Andreu, només cal atendre les dades, mapes, documents, arguments i proves que mostren la manipulació del relat històric oficial, farcit tot ell de repeticions en la descripció de personatges, narracions i conjuntures ideològiques.

Ací unes aproximacions al tema:
(Conferència)

L'emperador Andrònic i Maria de Magdala

(Articles)

[Una aproximació a Maria Magdalena](#)

[¿Quién fue María Magdalena? Una aproximación a Eudoxia Comnena](#)

Com és d'habitud, ens cap esperar que el professor Marfull lligui els molts fils d'investigació que desenvolupa, desvetllant alhora la imbricació dels esdeveniments històrics amb el present geopolític i esclarint la continuació simbòlica entre poders antics i actuals, adés honorats i representatius, ara transformats o invisibles.

En Marfull ja ha despullat la relació que hi ha entre el rei David dels jueus, Gengis Kan, Jesús i els emperadors Alexandre el magne o Andrònic Comné. També ha traduït els suposats llibres profètics de la Bíblia que ens permeten entendre la història realment esdevinguda.

El que serà una sorpresa per a tothom és la lectura paral·lela a través de l'anàlisi astronòmica de la façana de la Sagrada Família de Gaudí, i el seu simbolisme.

No us perdeu aquesta cita, i tant de bo que sigui presencial la trobada!, que segur que hi teniu molt a compartir.

ANNEX

Cinc cèntims de Maria Magdalena

"Compartiment del Retaule de Santa Magdalena" Pere Mates

Tot i que Maria Magdalena és la dona que més apareix als evangelis després de la mare de Jesús i se li dona el rol d'anunciadora de la resurrecció ...

([Mt 27,54] “El centurió i els qui amb ell custodiaven Jesús, veient el terratrèmol i tot el que havia passat, van agafar molta por i deien: -És veritat: aquest era el Fill de Déu. [Mt 27,55] També hi havia moltes dones que s’ho miraven de lluny estant. Havien seguit Jesús des de Galilea i li prestaven ajut. [Mt 27,56] Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills de Zebedeu. (...) [Mt 27,59] Josep (d’Arimatea) prengué el cos, l’embolcallà amb un llençol per estrenar [Mt 27,60] i el diposità en un sepulcre nou que ell s’havia fet tallar a la roca. Després va fer rodolar una gran pedra a l’entrada del sepulcre i se’n anà. [Mt 27,61] També eren allà Maria Magdalena i l’altra Maria, assegudes enfront del sepulcre” [Mt 28,1] Passat el dissabte, quan clarejava el primer dia de la setmana -el diumenge- Maria Magdalena i l’altra Maria anaren a veure el sepulcre [Mt 28,8] Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n’anaren del sepulcre i van córrer a portar l’anunci als deixebles.”)

([Mc 15,40] “També hi havia unes dones que s’ho miraven de lluny estant; entre elles, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume el Menor i de Josep, i Salomé. [Mc 15,41] Aquestes dones seguien Jesús quan era a Galilea i li prestaven ajut. N’hi havia també moltes d’altres que havien pujat amb ell a Jerusalem. [Mc 15,46] Josep va comprar un llençol, va baixar Jesús de la creu, l’embolcallà amb el llençol i el va dipositar en un sepulcre que havia estat tallat a la roca. Després va fer rodolar una pedra davant l’entrada del sepulcre. [Mc 15,47] Maria Magdalena i Maria, mare de Josep, miraven on el posaven. [Mc 16,1] “Passat el repòs del dissabte, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume, i Salomé van comprar olis aromàtics per anar a ungir el cos de Jesús. [Mc 16,8] Elles sortiren del sepulcre i van fugir, plenes d’esglai i tremoloses. I no digueren res a ningú, perquè tenien por. Jesús s’apareix a Maria Magdalena. [Mc 16,9] Després que Jesús hagué ressuscitat el primer dia de la setmana -el diumenge- de bon matí, es va aparèixer primerament a Maria Magdalena, de qui havia tret set dimonis. [Mc 16,10] Ella anà a anunciar-ho als qui havien conviscut amb Jesús i que ara estaven afligits i ploraven [Mc 16,11] Però aquests, quan van sentir que Jesús vivia i que ella l’havia vist, no la van creure.”)

([Ll 8,1] “Després d’això, Jesús recorria viles i pobles predicant i anunciant la bona nova del Regne de Déu. L’acompanyaven els Dotze [Ll 8,2] i algunes dones que havien estat curades d’esperits malignes i de malalties: Maria, l’anomenada Magdalena, de la qual havien sortit set dimonis, [Ll 8,3] Joana, la muller de Cuses, l’administrador d’Herodes, Susanna i moltes altres.”)

([Jn 19,25] “S’estaven vora la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. [Jn 19,26] Quan Jesús veié la seva mare i, al seu costat, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: -Dona, aquí tens el teu fill. [Jn 19,27] Després digué al deixeble: -Aquí tens la teva mare. I d’aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.” [Jn 20,1] “El primer dia de la setmana -el diumenge-, Maria Magdalena se’n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l’entrada del sepulcre. [Jn 20,2] Llavors se’n va anar corrents a trobar Simó Pere i l’altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu: -S’han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l’han posat. (...) [Jn 20,10] I els dos deixebles se’n tornaren a casa.” Jesús s’apareix a Maria Magdalena [Jn 20,11] “Maria es va quedar plorant a fora, al costat mateix del sepulcre. Mentre plorava, s’ajupí per mirar dins el sepulcre [Jn 20,12] i veié dos àngels vestits de blanc, asseguts al lloc on havia estat posat el cos de Jesús, l’un al cap i l’altre als peus. [Jn 20,13] Ells li diuen: -Dona, per què plores? Ella els respon: -S’han endut el meu Senyor i no sé on l’han posat. [Jn 20,14] Així que acaba de dir aquestes paraules, es girà enrere i veié Jesús allà dret, però no sabia que era ell. [Jn 20,15] Jesús li diu: -Dona, per què plores? Qui busques? Ella, pensant-se que era l’hortolà, li respon: -Senyor, si te l’has emportat tu, digues-me on l’has posat, i jo mateixa me l’enduré. [Jn 20,16] Li diu Jesús: -Maria! Ella es gira i li diu en la llengua dels hebreus: -Rabuní! -que vol dir ‘mestre’. [Jn 20,17] Jesús li diu: -Deixa’m, que encara no he pujat al Pare. Vés a trobar els meus germans i digues-los: “Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare, al meu Déu, que és el vostre Déu”. [Jn 20,18] Maria Magdalena anà a trobar els deixebles i els anunciava: “He vist el Senyor”. També els va explicar el que ell li havia dit.”)

*Talla de fusta policromada, gòtica, sXIV,
Parròquia de Santa Maria de Corbera de Llobregat. Barcelona*

... sembla que el catolicisme ha construït el relat fosc sobre la Magdalena, mesclant la literalitat de la dona a qui s'extreuen set dimonis amb la interpretació de diferents passatges: el la pecadora de Ll 7,37 redimida per Jesús; el de la dona adúltera que, a Jn 8,3, Jesús salva de ser apedregada; o el de la samaritana concupiscent del capítol de Jn 4 ...

... almenys fins el 1969, quan Pau VI desmunta aquest relat que la fa prostituta, o fins el 2016, quan Francesc I la reconeix oficialment com "Apòstola dels apòstols".

Fora de l'àmbit catòlic, no podem ometre la moderna aparició del dit l'evangeli de Felip, el 1945, on se la cita literalment i es descriu la seva molta afinitat ('koinonós') amb Jesús, o la publicació, el 1955, d'un altre dels coneguts com evangelis apòcrifs, el de Maria Magdalena (aparegut a finals del XIX), encara que aquí hi apareix una Maria però on sembla que no s'esmenta mai el nom de Magdalena.

Ni en la cristiandat ortodoxa, en la que Magdalena és considerada igual que els altres deixebles (isapostola), ni en la protestant, en la que sempre s'ha considerat una apostola apostolarum, trobem la mala fama d'aquest personatge.

Per a entendre la dimensió del mite, hem de recórrer a les diverses tradicions o llegendes cristianes que ens parlen de la fugida des de Jerusalem, via Egipte, d'alguns deixebles i familiars de Jesús després de la mort de San Esteve¹ en el context de la persecució romana, fins a la seva arribada, per mar, a la Provença. Entre els protagonistes d'aquesta expedició, on trobem els germans Llätzer i Marta de Betània, Sara la negra (la gitana) o Josep d'Arimatea, i entre d'altres Maries, s'han destacat Tres Maries -de Cleofàs, Salomé i na Magdalena-, relacionades amb les dones que hi romangueren al Peu de la Creu, amb na Maria Magdalena substituïnt la Mare de Déu.

Diuen que les despulles de la Magdalena es poden visitar a la basílica de Sant Maissemin de la Santa Bauma, davant d'un altar sembla que també dedicat a Venus o Isis.

En el poble rom hi encara és ben viva la tradició, que es celebra cada 24 de maig venerant Sara la negra o Sara Kali, representada en una peregrinació a la vila camarguenca de Santei Marias de la Mar. A la Basílica d'aquesta vila, coneguda com Lei Santas, s'hi pot visitar l'estàtua de Sara i les relíquies de Maria Salomé i Maria Jacobé, i hi trobem un altar taurobòlic, sembla que emprat pel culte a Mitra.

D'entre les múltiples claus catalanes a l'entorn d'aquesta història, no més que destacarem la vila de Santa Maria la Mar, a la costa de Perpinyà, i l'abundosa presència de Nostres Senyores/Dames del Mar des de Niça fins a Cartagena.

La tradició de les Tres Maries queda difosa en l'àmbit de l'església ortodoxa on no hi ha distinció entre els expedicionaris ('miròfors'), i és inèdita en l'àmbit de la cristiandat protestant.

1 Sant Esteve, primer màrtir cristià, s'ha celebrat històricament arreu dels països catalans com el segon dia de Nadal. Tot i que encara hi perviu popularment en moltes viles i ciutats de la nació, en el Regne de València va ser eliminada del calendari oficial als anys 1990, i en el Regne de Mallorca ha estat eliminada oficialment l'any 2023, sota el govern de Francina Armengol.